

fieri enim p̄t. p̄ patria vel reb⁹ d̄amnificatis
Tercio si sit sine intencōe recta q̄ est vt bonuz
p̄moueatūr a malū eviteatur Quarto si sit a p̄
sona ī sacris ordīnib⁹ oſtituta Quinto si fiat
die festo sine necessitate Sexto si fieret ī loco fa-
cro.

De gula.ca.vi.

Gula putē vitium capitale ē mordimā
us siue īmmoderat⁹ appetit⁹ comedē
divel bibendi. Et vocat alio mō caſtri
mergīa v̄ īgluuies ventris. Gula ex suo gne
non ē p̄ctm mōle: nec delcātio īnde ſeqns: p̄t
tū fieri mōle p̄ctm Vno modo qñ delcātioni
gule m̄teret hō tanq̄ ſimi ppter quā deū ſtem
nit: patiſ. s. otra precep⁹ dei agē vt delcātones
hmoi aſſeqntur Vnde etiā ſm cancella. gula q̄
ē mordimat⁹ appetitus comedēdi fit mōrtis tri-
pliciter. Primo mō si comedēti ē otra phibi-
tionē viꝫ preceptum ſeu otra rotum. ſiue hoc
fit rōe cibi ſeu tpiſ ſeu loci. Seco quando ali
a q̄ fieri precepta ſolent ob gulam ſcient vere
vel interpretatiue obmittuntur. vel ppetran-
tur phibita. Tercio demq̄ qñ corp⁹ aut rō nō
bili detrimēto p̄ gulam ſcient vere: vel in-
pretatiue pregrauant. In moralib⁹ autē ille
bi interpretatiue ſcire atiqd: qñ a ſi adu ſciē ne-
glijit: ſcire tñ d; a diſcrimīm nō ſemet obijce

Vocamus in super scientiam non per demonstrationem
sed per vellementa probabilem conjecturam. **M**otandum
tum quod solus appetitus cibi nunquam est per se
nec etiam delectatio ciborum omnium est per se quantum
ordinat et tra defectum sibi etrarium. quod hec sunt
pure natura in quibus nullum est meritum nec de
meritum. Si autem appetitui necessitatibus adiungitur ap
petitus delectacionis et voluptatis in cibo hoc est
reale. **V**eniale etiam est per se gula ut sit thesaurus. quoniam
quodcumque cupiscit delectationes ciborum non tamen ita
quod propter hoc aliquid faceret ettra legem dei. **N**aturam
autem quantitas et qualitas cibi sunt in vicino an so
lus appetitus. sunt alteram. nec substantia. nec
quantitas: nec qualitas absolute accepta determina
nunt ratione illiciti: sed solum in relatione ad appe
titum vel appetitus in relatione ad hunc. **V**ii. ro. xi
ij. **N**on est regnum dei esca et potus. **G**loria non vobis
ciborum sed occupia est refrenanda. **N**on enim interest
quod oino alimento vel quantum quis accipiat
dummodo illud faciat pro congruentia hominum cum que
bus vivunt: et per personae sue et per qualitatis sue ne
cessitate: sed quod facultate et seruitate animi huius
valeat: et cum oportet etiam huius necesse est carere ut
dicere possit. **S**cio abundare et penuria pati
Queritur quid est motus huius pecunia et deceptio
rum aie. **R**es idem. **A**pparens sufficientia cibi est po
tus. In multis tamen hominibus est ita per illud

qd p̄imovidebat eis eē supfluū. p̄o stmodu; ex praua v̄uetudine virū videt esse sufficiens.
In multis etiā ipse appetit⁹ absorbet iudicium rōis. vt si p̄mo moueat eos sufficientia. post modū aut ad m̄gurgitacōm incimat̄ eoz rō.
Querit cum necitas cibi sumpta nō sit p̄tm v̄oluptas q̄ est p̄tm sic se fm aug. immisce at q̄ nescit hō aliquā an necitatez q̄rat an v̄luptate. vt ignorantia hoc excusat. Res. idem.
Concedim⁹ q̄ non ē scibile ibi sp̄ perceptibili ter q̄d sit licitus a illicitu: sic nec in alijs peccatis vt in ira. Multotiens em̄ hō credit irasci coni vitiua irascit vtra psonā. nec defacili p̄t p̄cipi. **I**gnorantia ḡ ista ē pena peccati originalis: q̄ ignorantia non fuit in adā. In nobis autē non oīno excusat p̄tm: cum tali peccato vbi sic ē illicitum non debetur nisi pena tpalis unde ipsa vñatio freq̄ntius docet scōs vt sciant discernere quid sit necitas. a quid sit v̄oluptas: licet nō de se ad hec attin̄gant. **Q**uerit cum in multis approximent necaria supfluū: adeo vt non possit defacili discerni quid necessariū sit a quid supfluū: q̄ritur si iste q̄ ignorat q̄d necessarium a quid supfluum accipiat plus q̄ necessariū sit: peccat. q̄ si esset certus quid esset necessariū vltra non accipet. Res. idem.
Si gaudet talis q̄ ignorat: nihilomin⁹ peccat

Sed si tristatur: et sit ita quod non possit discernere
misi per grām datam. nec est sibi data: tunc di-
cimus quod non peccat. **G**ule spes sunt quoniam sum
illud Preprope laute. nimis ardenter studio
se. **P**rima preprope ut preuenire tpus debitū
comedendi. **S**cda laute ut nimis precios vten-
do. **T**ertia nimis sicut in quantitate sumendo. **Q**ēta
ardenter. s. quoniam quod non seruat modum debitū;
comedendi. **Q**uinta studiose ut cibis nimis ac-
curate factis vtendo. **C**endit autem ad mortale pec-
atum ieunij fractio ieunij. s. quo dicitur prece-
ptum **P**rimo quoniam quis tpus comedendi sine iu-
sta causa notabiliter preuenit. **D**icitur tamen can. **C**ari-
tas frequenter concedit comestione alias illici-
tam. quoniam propter hospitem. quoniam propter infirmi-
os solationem. quoniam propter obsequium prestans
ut in servitoribus monachorum. et etiam principum.
et in pregustantibus cibum eorum. **E**ius conceditur
Secundum comedendo carnes sine necessitate in ieumō
ecciae. **T**ertio bis comedendo. **D**e tercia autem con-
mestione probabile est comedente ter in die ieunij
fine causa non esse preuaricatore preceptum in ter-
cia comestione sicut in scda: quod propter officium tenet
securi. **Q**uarto comedendo in fraude electua-
ria in quantitate magna vel fictia. vel nimis multa
bitudo. per prefata enim summa aliquis ieumum
soluit. **D**e comestioneibus tamen specie et similibus

ɔfuetudo tenetur: a delectacōis mīmā libido
vitetur. **Q**uinto qn̄ q̄s carnem cōtra luxuriā
domare ex precepto tenet: nec aliquo mō tali
vel simili p̄ dō resistere p̄t sine ieūmio vel ab
stīmetia. tunc em̄ cadere videt̄ sub precepto de
dilcōe fuit. **S**exto qn̄ q̄s ieūmū in sacramen
to pm̄e sibi mīunctū seruare otemnit. **S**ept̄o
si fine ncītate vel dispensacōe voto firmatuz
ieūmū frangit Similit̄ de ieūmio a prelato
vel regula sibi sub precepto mīuncto. Nō tñ
q̄ preceptū de ieūmio eccl̄sie p̄t aliquā
dum contra deum mōris gula omittit. Sic n̄
multis dicendū est. Peccat etiā mōrliter q̄ si
ne ncītate scienter ieūmū nature frangit
a sic eucaristie sacramentū sumit. vt si bibet
quis aut comedet. **A**d sciendū aut q̄si in
diminutione cibi a potus sit peccatum Notā
dum q̄ m̄tpantia ē vitū s̄b quo militat gula
Est autē m̄tpantia qua q̄s delectabilib⁹ potis
sime tactus a gustus aut alioz sensibiliū vti
tur vel ea appetit inordinate q̄ sunt im̄pedimē
ta saitatis corporalis vel bone habitudinis cor
poris etiā pro spūalium exercitio debit⁹ **A**d
uerterendum prefea q̄ q̄si oēs sp̄es insensibilita
tis noib⁹ p̄rijs carent. q̄ raro otingunt. Raro
eī mīmis modicū q̄s bibit. comedit. a sic de a
līs. **I**nseabilitas itaq̄ ē vitū quo q̄s p̄ loco

et tpe. p se aut sūmōgēuentiā eoz quib⁹ om̄
uit irrōnabiliter nō vtitur sensibilib⁹. vel ea
nō appetit sensibilita delectabilitia q̄ sunt necessari
a hūane saluti. corporali vel bone hītūdīm cor
pali q̄ntum ad seruacōem ī diuinū vel spe
ciei. Vnde ī dīminutōe cibis potus p̄t q̄s pec
ca re dedimando a medio v̄tutis sūm alex. p̄mo
minus sumendo q̄ necessē sit ppter laudem hōim
a sic reducit ad manē gloriā. sicut fecerūt ypo
critē exēminantes facies suas: vt apparerent
hōib⁹ ieūmātes. Sed p̄t aliq̄s declinare a me
dio v̄tutis bona intencōea decipi suo iudicio:
puerse iudicāndo ī hoc q̄macerat carnē suā
vitra q̄ d̄ret. vt si nesciat q̄d fit necessarium. à
qd fit dīminutū: dicim⁹ q̄ tunc peccet. Sed po
nam⁹ inquit allex. aliq̄s dubitat. timet enim
q̄ si mīmis abstineat q̄ nō poterit vacaē ope
rib⁹ debitis. Timet itez accipe eo q̄ nō poss;
subijcere aut domare carnē suā peccat ne talis
acciēndo minus q̄ oporteat. Itē quid istoꝝ
magis expedit illi. Res. vnus ē timor spūalis
qui d; esse ī oī ope bono. de quo iob. ix. Vere
bar oīa opa mea: sciens q̄ non p̄teres delin
q̄nti. Sed aliis ē timor dubietatis ī eligēdo
de quo ē questio. a dicim⁹ q̄ talis d; insistere
secūriōi p̄ti. Secūriōi aut p̄s videt eē ī absti
nendo. q̄ ī hoc vitatur suū periculū. s. vt non

Ducenti vitia Querit etiā an abstinentia mī
mia peior sit voracitate a ebrietate. Nūt can-
deterior atq; periculosis ē abstinentia immo-
derata q̄ voracitas aut ebrietas. si dā absti-
nentia vsq; ad turbationes cerebricōs rō
mīs nōbilitat scienter vergat & adducat. **C**
Querit an gula et pēta carnalia sint maiora
spūalib⁹ Res. alle⁹. q̄ simpliciter spūalia sint ma-
iora: b̄ s̄m qd carnalia. Pōt em̄ aīa m̄dīmari
ad pētm. a ex p̄prio defici eīm se vel ex somite
q̄ ē m carne p̄mo mō m̄diatur ad spūalia. Se-
cundo mō ad carnalia. Si ḡ maioritas atten-
dit rōe fortioris m̄dīmacōis ad quā oſeq̄t ma-
iora grauior pugna cū b̄ fit m̄diatio somitis
sic quo ad hoc p̄t dici q̄ pēta carnalia sūt ma-
iora. Vñ greḡ sup ilhō mat. iij. Cū ieunias
set. xl. dieb⁹ Nisi primū gula refrenet fruſtra
con aliavitia laborat. Et ilhero. Duo sunt vitia
ex oībus q̄ maxime hōies decipūt suis volup-
tatib⁹: gula a libido. q̄ ponere est diffīlīt⁹ vt
vero eis est dulcius. Ebrietas ē tm̄ morbiat⁹
siue immoderat⁹ appetitus bibendi id qd me-
briare p̄t. Seneca sic diffīlīt⁹ dices. Nihil alis
diffīlīo ebrietatē q̄ insamā voluntariā. a sic
sp̄ est pētm. Ebrietas aut qñ capi p̄ priuati-
one vñs rōmī ex vīm sumpcōe p̄cedēt: tunc
nullum est pētm; qñ ebrius p̄hus nesciuit.

fortitudinem vini nec potū sciuit esse imoderatus
nec estimauit aut estimare debuit potū esse i
ebriare potentē ¶ fit at ebrietas mōle pccm
qñ quis sic ē disposit⁹ q̄ avmo defacili ledit ⁊
tñ sibi nō cauet. qñ. s. auertit potuz esse immo
deratus ⁊ mebriante. ⁊ tñ magis vult ebrieta
tem incurre q̄ a potū abstinere Vñ alexā der
dicit Cū quis accipit vltra mensuraz quā exi
git nature necessitas sc̄iter ⁊ ex libidine: pec
cat mortaliter Nec o; inquit q̄ intendat mebri
ari. h̄ q̄ intendat id ad qd sequit̄ mebriatio. ⁊
sic relit delcāri in creaturā supra deū Szquid de
eo qui aliū mebriat. Res. qñ quis aliū mebri
aret. ⁊ intenderet solū q̄ alter se ingurgitaret
presertim si multat ad potū vt intendat statū
mentis alteri⁹ euertere. et h̄ facit in eius no
cumentū tunc peccat mortalite cū intendat e
uertere statū mentis. ⁊ sic ei magis aufert q̄
si auferret ei typale aliquā. q̄ aufert ei vñz rati
omis Vemaliter aut̄ peccaret. pmo qui aliū in
ebriat. si multat aliū ad accipiendū supfluū
vt sic excite⁹ benivolentia & familiaritas Sim
pliciter non ē pccm qñ quis aliū nescit esse di
sposituz ad mebriandū ⁊ ei dat vñm vel cū in
uitat ad bibendū si alter ebriet̄. vt dicit. s. tho
mas. Si vero sic fit q̄ credit eū esse verecundū
et q̄ pre verecundia non accipit necessitatē

fr.

suā: tunc si alter mūtāt ipsū ab hōc v̄t ille acci-
piat necitātē suāz. non peccat mūtās. eē si ille
accipiat plus q̄ necessē sit. q̄ tñ peccabit ille.
Contraiale pccm eē p̄t ebrietas qñ q̄s immo-
derate sumit vīnū s̄ nō estimat potū eē mebri-
are potētē. Item qñ v̄lra necessitatē q̄s ac-
cipit. s̄m mēsurā tñ pceptiblē est remale pec-
catū. **C**ancellari⁹ breuiter sic dīc Ebrietas mōr-
lisē a gnāliter oīs delcātiō cibia pot⁹ qñ aliq̄s
tanta libidie comedit a bibit. q̄ post pom̄t de-
um. sic q̄ eē v̄bi dei preceptūz vno mōrel atio
deberet violari: mīhi lomin⁹ a tali delcātione n̄
cessaret. Secus si delectat eē ex osensu libero ci-
trā dēū nō hoc factur⁹ si de⁹ phiberet. tunc em̄
nullū est vel tantū remale delictuz. Et h̄z hec re-
gula i multis alijs materijs vtilem locū suūz
Inebriare em̄ aliū scienter. vt v̄su careat rōis
m eius notabile detrimentū. pccm mortale ē.
Hec ille. Preterea notat alexander q̄ om̄s. v.
species versus Preprope. laute nim̄s ardēter
studioso spālia peccata faciūt circa vsum pot⁹
cuūscūq̄ immoderatū. plus tñ circa mōrdia
tumvsum vīnū. **F**ilie gule sūt. v. vna est im-
mūdicia que ē mōrdimata emissio qua rūcūq̄
supfluitatū. vt v̄rīne v̄omit⁹ vel eē semis de q̄
supra de luxuria. c. iiiij. f. xv. **S**e cūdā ē multiloq̄
um; v̄bi ē multitudō locūcōis cu; supfluitate l̄

preter utilitatem aut necessitatem. Dicit alexander a s m eundem aliud est p prie multilo quiū et
verbositas siue linguofitas Nam verbositas si
ue linguofitas sonat in tempore puenete
ex obfuetudine supflue a morditate locutonis
multilo quiū vero nō determinat tantum op̄um
linguofitas sed stat i genere. Tertia filia est
ebetudo mentis vel sensus circa intelligibilia
s. Et causant precedentes a h̄c ymimo et sequen
tes filie ex fumis ciborum vel potuum mordiate su
ptorum caput turbantium a gubernaculū p oīis
ratiōis amouentib⁹ seu impedientib⁹ quo sub
lato ebetā mens lingua dissoluīt et corpis
armoria. Est igit̄ ebetudo sensus debilitas me
tis circa consideracionē spūalium bonorum. a oris
ex gula Cecitas aut metis est oimoda pūacō
cognitōis spūalium bono ēn talis sicut a e
betudo sensus est voluntaria. Sicut patet i eo
qui affectus circa carnalia de spiritualib⁹ s̄b
tiliter peccare fastidit vñ negligit tunc ē peccm
Et h̄c cecitas mentis est species luxurie Stulti
ci vero est ebetudo quedā cordis aie et obtusi
o sensuū intellectuatiū in respectu dei et altissiā
rum causarū. puta cū homines ppter affectus
minū ad terrena despiciūt eterna. et ē peccm op
positum sapie seu contemplaciōi. Quarta est
incepta leticia q̄ oritur qn gubernaculū mentis

f n

Bratio ebetaſ ſeu ſo pitur ¶ Quinta ē ſc̄tūlitas ſeu oculari tas ex eaſe radice. in ope tñ q̄ tunc ſiē non p̄t co hiberi lingua: ita nec mēbē alia co hibent. quin ad riſiculofos vel ec̄ ad i honestos motus ferant ¶ Sub prefatis pluā alia vicia ḡtinent. viz ludī excessus ſeu ioci in verb̄ vel factis Et dici p̄t iocularitas. q̄ ibi eſt viciū i multis caſib⁹ Primo a p̄ncipaliter qñ in ludo aſſumunt̄ verba vel facta turpia Seco ſi ibi aſſumunt̄ v̄ba vel facta noſciua p̄xio. vt fit detrahēdo in ſamādo a hmoi Tercio qñ cōli ter in ludo ḡuitas aī resoluūt in mēbris vel ar mo ma aīe Quarto qñ nō ḡruiit a pſone a lo co aut tpi. a ſie de alijs circuſtācijs Quinto qñ fit direkte i docerina ſacra Secus ſi nō admiſſe reſ ei ſi interponeret diſtincte ab ea ¶ Lud⁹ a iocus ē licit ſi p̄fata deſūt. Qñqz ē peccm̄ remia le ludus ſupflu⁹. vt cū aliqz nō tm̄ afficit ad ludum q̄ apt̄r hoc ḡmittat vel relit ḡmittere ali quid ḡtra dīlō nem dei vel p̄xim⁹ Mortale peccm̄ potest fieri qñ aliquis cauſa ludivititur turpib⁹ verb̄ vel factis. Seco qñ vt̄k quis cauſa ludivit aut factis nō biliter noſciuſ p̄xio vel etiam quando talib⁹ vt̄titur q̄ vergūt i p̄xi mo noſciuent; q̄ de ſe ſunt peccā mortalia vt qñ fit ad inſamandum ſurandum decipiendū aut luxuriandū Tercio p̄pter deſectū debitaz

circumstantiarū. puta cūz aliquā utiuntur ludo
tpib⁹ vel locis indebitis aut eē ppter omenem
ciā negoti⁹ seu psone. Et hoc qui de⁹ qnq⁹ pōt
esse pccm mortale ppter vehementia affectus
ad ludūcūi⁹ delicationē prepomit aliq⁹ dīlōm⁹
dei. ita q̄atra preceptū dei v̄l ecce talib⁹ ludis
vt nō refugiat: vt de tornamētis videt̄ cōtin
gere. Qnq⁹ aut ē pccm remale. vt cū aliq⁹ nō
tantuz afficit ad ludū q̄ ppter hoc vellet cōtra
dēū omittēre Agrestes aut dicunt̄ p opposituz
h̄ntes viciū quod alio noīe dicitur buricies.
et sūt quā a ludo licito deficiūt a ioco Tales ne
q̄ sibi dicit̄ aliquod r̄idiculū. et dicentib⁹ mo
lesti sūt. Choreisare f̄m albertū. v. o currentib⁹
potest fieri sine pccō. Prīmū qn̄ fiat tpe debi
to. s. gaudij sicut in nupcij⁹. vel tpe victorie l̄
liberatio mis̄hōis vel patrie. vel aduentu ami
ci de terra longmqua Secundū: vt fiat cū hone
stis de qb⁹ nō oriat̄ presūpcō mali nō cū lecca
torib⁹ a cū leccatib⁹ Tertiū: q̄ fiat a secula
rib⁹ psomis. q̄ clericis mō chis a moniatibus
spūalib⁹ dedicatis talia illicita sūt. Quartū: ē
q̄ hō esto mō fiat. nō gestūculacōib⁹ nimis ibo
nestis l̄ inordiatis Quintū: q̄ cātus excitās in
talib⁹ a musica nō sit de illicitis s̄ de morib⁹ l̄
de deo: de melodia aut nō ē curādū Chorē f̄m
eundē sūt male trīpli ci de cā. p̄ma ē pncipal
f. iii.

est mala int̄ēcio. vt qñ sūt ad oñdēndā l̄ p̄uo
candā libidinē; sic fere ōes mō exercent **A**lia
cā est qñ nō suunt suo t̄p̄e vt tristie. s. vñ p̄em
tentib⁹ ludī interdicunt. **T**ercia ex p̄sona vñ
clericis vt sup̄ interdicit. **P**eccat mortaliter
choreis̄ates s̄ue i festis s̄ue i pfestis illicitas
choreas ducētes s̄m wil. si hoc faciūt causa m̄
citandi se vel alios ad libidinē. **S**ecundo si tunc
choreas ducūt de cōsuetudine; licet hoc non fa
ciāt corrupta int̄ēcone. **S**i aut̄ aliq̄ vel aliq̄s
raro q̄ sine corrupta int̄ēco se immisceat h̄moi
choreis. q̄ sit mōrle nō aud̄z dicē nec q̄ sit ve
niale. **Q**ui a videt approbare talis p̄sona clx e
as tales. a suo exēplo dare exēpliz alijs simi
lia faciēdi. **S**ed aduerte q̄ ille doctor videt loq̄
de illicitis a nō de licitīs choreis. **Q**uerit an lice
at histriomib⁹ aliqd dare. **R**es. alexā. **A**ut dat
vt foueant invicio. s. q̄s non exercet sine p̄co
mortali. a tunc ē mortale p̄ccm. et magis dās
q̄ histrio peccat. **V**nde Cris. tres gradus po
mt. **P**rimū histri onem. se cundū videntz. te
cū dantem. **S**econd⁹ plus peccat q̄ primus
s̄m eū. a tercius plus q̄ secund⁹. **A**ut dat cā m
amis glole ita q̄ nō int̄ēdat ipsū fouere i vicio
sic est veniale p̄ccm. **A**ut dat solius cā nc̄ita
tis. vt cū videt ipſū summe indigente. tunc da
re est meritoriu. **Q**ueritur vt̄ū licitus sit in

spicere histriomica.s. que non sunt sine mortali
peco. **R**es. **E**m eundē quēdā inspectio ē transitō
ria. que fit qñ inspiciunt hmoi causa curiosi
tatis. non intendēdo delationez q̄ moueat ad
luxuriā. a hoc non ē mortale pccm. **A**lia ē inspe
ctio studiosa. q̄ fit vt inspiciendo moueat ad
luxuriā: a hoc ē mortale pccm. **R**euelatio si
gilli secreti ex ebrietate aliquā orī. **V**bi ei ebri
etas ibi nullū secretū. **V**nde puerb. vlti. **N**ul
him secretum ibi regnat ebrietas. **N**unq̄ emi
a in nullo casu licet reuelare sigillū confessionis
alias pccm est mortale. **S**ed reuelare sigillū se
creti tunc licitū est. qñ sunt talia q̄ p̄tinent ad
corrupcōem multitudinis spūalem vel corpo
ralem. vel in ēque damnū alicui⁹ psone. vel si
quid aliud est hmoi quod q̄s xp̄alare tenet
vel testificando l̄ denunciādo. q̄r vtra hoc debi
tum obligari non p̄t quis p̄ secreti omissio
nem. q̄ in hoc frangeret fidem quā alteri dī.
Recipiēs aut̄ sigillū secreti i talib⁹ que q̄s
prodere nō tenet. sic p̄ sigillū secreti ligatur q̄
nullo mō tenet ea pdere ec̄ ex precepto superi
oris. **Q**uia seruare fidē est de iure naturali. hec
tho. **A**lexāder dī. Reuelare pccm occultū alte
rius p̄t aliquā bene fieri. qñ. s. fit non causa no
tandi. sed causa correctionis a ei qui prodesse
p̄t non obesse nisi esset occultū p̄ sacramētalem

f 111

oſſionē a hoc nullo mō p̄t r̄euelari ſimilitate
ſi ſciret p̄ ſecreti omissionē. ſic em̄ r̄euelare nō
d̄z iñi forti⁹ vīnculū ſupueniat ut excoicacōis
vel precepti diſtriicti. **E**ſt ḡ triplex ſigillum.
Vnū oſſionis. aliud ſecreti formaliter recep-
ti ab alio Terciū qñ aliquis ab amico p̄cipit
vel audit quod veriſimiliter credit aliuz velle
habē ſub ſecreti ſigillo poſtremū ligat ſed mi-
nus q̄ ſecūdū. p̄mū marie. **E**t vt p̄ pa. xiiij. di-
q̄libz illorū ſigillorū frāgēs peccāt mōrūtēr n̄
vbi apire p̄t licite de iſto vltio ſigillo oſſe-
nīs nō. iij. ocluſiōes p̄. pa. i. iiij. di. xxi. quōviꝝ
trīa ḡna pſonarū tenent ad ſigillū oſſionis
Eſt ḡ ocluſio p̄ma ſacerdosq; audit oſſionē
alicui⁹ tenet celare p̄ oibus rōe matele q̄ ſibi
omittit ſub ſecreto a ractōe forme q̄ in ſaēmē
to p̄mīe. **V**nde ē r̄euelator oſſionis non ſolū
qui in ſpāli nominat crīmen a crīminoſū ſed
et qui in generali v̄l pſone in gnāti. **S**ic quādā
ſaēdos ſtra prochianū o querentē q̄ negaret
ei eukaristiā. dicit publice ſaēdos q̄ hoc facie-
bat q̄ ille tēbat peccāta quo eum nō poterat
absoluere. nec ille volebat ire ad ep̄iſcopum.
Thecūda ocluſio q̄ ad celandū oſſione; te-
net iſte ad quē oſſio puenit ſine licite ſine
illīcīte mediate l̄ immeđiate. **E**xemplū de licite

et inmediate ut contingit de non sacerdote quod audit
professionem in articulo necessitatis de peccatis mortali
bus levioribus. similiter interpres quem per se
adhibet. Sic quod casu audit. immo quicunque audit
vel ad quemcumque confessionem puenit tenet ad celum
bu. **C**tertia occlusio ille tenet celare quod aliquid
aliter audiuit quod in confessione. sicepit quis in con
fessione. sicut quoniam quis dicat alteri. Ego dico tibi
hoc quasi in confessione recipies tenet celare
non tamen ex confessione seu sacramento. quod nullum
ibi fuit. sed ex promisso. Et quoniam recipies
quod omittes tale sigillum videatur irreuerentia facere
sacramento in eo quod nichil est equaliter celan
dum ei quod in confessione scitur; tamen si quis recipit
tenet celare sed quereres. Que sunt ista ad que
se extendit sigillum confessionis sunt idem per tres
occlusiones. Prima. illa ad que primo a principa
liter se extebit sigillum confessionis sunt peccata confes
sa a circustantie inquit homini. Unde est tertia
persona cum qua quis peccauit cadit sub illo sigil
lo si in confessione expressa est immo cum aliquis
dicat confessori. Ego audiui tale peccatum quod tu non
audiuit nisi in confessione cadit sub sigillo de ne
cessitate non tamen absolute. sed sub conditione. si ex
prolacione talium verborum posset per se esse per accus
ationem vel in directe aliqua verecundia vel con
fusio vel suspicio generari mala vel aliud no

cumentū puenire oſſerū Seſta ocluſio. Sub ſi
gillo oſſeſſionis cadunt ec̄ non peccā aliqui illa
ſ. p que poſſet direc̄te vel in direc̄te peccām prodi-
Vnde ſi hoc non p̄t oſſerū peccām p̄ priū mihi reue-
let oſſeſſionē. non d̄z oſſerū illud peccām durāte
tali caſu. h̄ ſufficit conteri. et habita oportuni-
tate poſtmoduſ oſſerū. non reuelat oſſeſſio. q̄
maius evīculum de nō reuelando q̄ de cofite-
do. **T**ertia ocluſio non peccata que poſſunt
dici ſine reuelac̄o et peccōrum: nec direc̄te nec in
direc̄te cadunt ſub ſigillo oſſeſſionis **V**n̄ ea q̄
confitēs interfeſit i confessione q̄ non ſūt peccā
nec circumſtantie. nec poſtēcia deducere in mani-
festacōne; conſitētiſ. vt q̄ i tali terra ſūt bona
blada et hymoi. ſi i dicēdo illa non det intelligē
confessori. q̄ veſtit ea celari; itaſia non eadunt
ſub ſigillo mihi de congruitate. ymmo dicēs ali-
quē audiffe de peccatis oſſeſſum noſiando. non
peccat **Q**uia ois homo mendax et peccator eſt
Sed ſi diceret ſibi oſſeſſum. **A.** de magnis et
multis peccatis. eſſet reuelato i confessionis.
Finaliter regulam pomin idem doctoſ q̄ q̄
p locutionem de peccatis oſſeſſis poſtē deue-
mi per ſeru vel per accidēs direc̄te p quemcuq̄
modū in aliquā cognitōe; vel ſuſpicio em vel o-
pinionē. vel dubitacōem de cofesso. vel inq̄ptiūz
ſibi p hoc p̄t prouenire detrimentū in anima vel

corpore vel possessione; aut fama vel amicis vel
inquitum per hoc potest in populo scandalum generari
vel confessio magis odiosa seu minus dilecta. aut
magis onerosa. vel minus preciosa reputari
tunc raro est nunquam potest contingere quod ex reuelacione
peccatorum in confessione auditorum per viam aliam
non scito quod possit contingere aliquid de predicationis
inconvenientibus quodvis forte quicquid nullum contingat
Vnde multum habet timere quod non dicat aut

quod dicat

De inuidia. Ca. vii.

Inuidia est dolor seu tristitia de bono alieno inquitum. estimatur ut minimutum proprie glorie est excellencie. et inquitum alter excedit ipsum in bonis Alexander dicit quod tria sunt in inuidia Vnum est principale. scilicet displicentia visionis siue que est in visionem; dicente seneca. Quicquid mente furgimus in gestu oculis iuxta videmus. Quia sic ali quid placet amari. ita aliquis displicet inuidenti. Et hec displicentia si non acceptatio; hec displicentia est per visionem interiorem seu exteriorem. Secundum est sequens ad primum ut dolor vel odio. Et per illum dolorem vel odium manifestatur prius principale inuidie. scilicet illa displicentia visionis. siue illa non acceptatio. Tercium vero est in quo inuidia radicatur. scilicet ira: quod ex ira inueterata nascitur odium et inuidia. Quartum quod in inuidia experitur preter id quod est peccatum